

Prin, o Ulana 26-11-1992

Estimada Mercè; no em apareixen pas els retrats
que em fas al començ de la carta que
acabo de rebre. Si no has rebut mai notícia
mera a Lirona és que no veia pas que
hi atessis per donar-me temps d'escriure.
T'hi. Quan vas mandar, ens vas dir que
tenies que si leia bon temps, allargaria
tot el més fins dissabte. Aquest dissabte, jo
el vaig entendre com dissabte passat, dia 22
de ~~desembre~~ ^{novembre} de l'any de Glòria 1992. I per
aquest motiu, una postal i una carta que
et vaig escriure ~~després~~, no sabem on
diripin-la. La he enviat a casa la Dolores on
suposo que la trobaran. I una diques, quin
dissabte serà, el del teu retorn? Dissabte
de Glòria? de quin any? Val més
que estiguem l'indat d'una vegada sola

les teves intencions.

Pee, seriament estic molt content que
hagis ~~to~~ arribat encara a temps de les unes
hores vacances. Tu que saps la simpatia
que tinc per la tra Maria, pots veure
que t'envojaré molt es dies, la setmana
o es setles que estiguis en la seva com
panyia. Salutela de part meua.

Per aquí anem lent. La Maria ha passat
un cop lent, i que, almenys aquí dalt, ha
passat sota un rebocat que ella diu que
va passar a casa la Julia. Però el dia abans
l'havia passat amb el Paco. Hi va anar
sola, i hi va passar 24 hores. Que que
no va anar-li per es mes que per
tenir noticies i a li de tranquilitzar
Me Luisa que atorra molt nerviosa. Ara ho

no sabem com va anar i entre vista. Kim penso
que ni ha parlat a cap d'altre persona. Només
m'ajuda que mentre corava el rebuquet va
escriure una nova versió, bastant superior,
d'aquell poema sobre els cotxes que a l'ouren
en l'òhbit, i me'l va enviar, escrit. No
em deia va anar-la a veure per no en comen-
çar-me el virus - o perquè l'empipava que
jo veies que s'havia rebuquetat en l'eternitat.
Així va tornar a Barcelona, i t'entrem entà
que es va posar al llit un cop va sa-
rta. Aleshores que s'hi quedaria li us dissalt
que ve. Si ella no et parla de tot això,
no hi ha cap al·lusió. L'esperança no
ve que ho sabs, ni no li ha dit ara,
dona ve que l'altre viatge sob s'havien
parlat ha telefonat.

Una de manes ve en Castanyó? Així va tocar
el pàssord, sembla que definitivament. A veure

hem telefonat a la Catarina per felicitar-la pel seu sant. M'ha dit que estava molt enfadada amb tu perquè no ha rebut resposta a la carta que t'ha escrit aquest estiu. Sobretot no t'has escrit a La Serra, que em fa molta il·lusió. I no et facis més monja que ja n'ets una. Si és que et ajuda el Donga, no t'arruïnis que ja t'ho direm a tot drap.

A propòsit, hauries de venir si porta una mica de sabó de glicerina, o de la marca "miere Hazelin", o qualserol bella Aurora d'aquesta per la mans de la Sra. Josepina. La polera la té com un escarabanc. A la hostal de Barcelona hi ha una marca que ja veig enviant amb por, si que ja la veig al tot. No'apudaria tant que estipessis aquesta hostal!

No facis? fins algun dissaltó de.
I voldria portar solres per arrió?
per ja en venim.

No et dic